

ZPRAVODAJ

krajského střediska ČSŽ Brno

červen 2010

Milé přítelkyně,

vítám Vás na stránkách našeho „pololetníku“, který Vám přináší informace ze života krajské organizace za uplynulé období. Vedle střípků z činnosti základních organizací se dozvíte i o dalších výpravách v rámci projektu Gruntvig, které mohou být inspirací i pro Vaši nastávající dovolenou. Ale ať už si ji užijete v zahraničí, či v našich luzích, hájích, horách, na březích přehrad a rybníků, nechte se vydařit přesně dle Vašich představ. To Vám za krajskou radu přeje

Margita Březnová

Co umíme nového...

Třídni učitelka II.B by nejspíš nevěřila svým očím. Tak plnou třídu snad ještě neměla. Některé žačky si dokonce musely přinést židle z vedlejší třídy!

Ano, ženy z Brna a dalších okresů Jihomoravského kraje si v SOŠ Morava opět zahrály na žákyně.

V první vyučovací hodině se zaměřily na zdravotní vědu. S profesorkou Margitou Březnovou si zopakovaly téma z loňského Českého dne proti rakovině, tedy problematiku rakoviny tlustého střeva. Nejen, že čeští muži kopou v tomto druhu onemocnění doslova 1.ligu, ale je i příčinou úmrtí u každé deváté ženy v České republice. Proto si ženy probraly jak vývoj onemocnění a jeho projevy, tak preventivní opatření. A to nejen životní styl, správné stravovací návyky s dostatkem vlákniny, ale i využívání testů na okultní krvácení, které je od věku 50 let jedenkrát ročně hrazené pojišťovnou. A pro ty, kterým se pro ně nechce jít k lékaři, byly připravené testy na domácí použití z Finclubu. Součástí přednášky bylo také pozvání do obchodního centra Olympia v době od 10. do 16.května, kde si každý může projít tunelem - maketou tlustého střeva a získat další informace.

Po přestávce s ovocným občerstvením se žákyně věnovaly výtvarné výchově. Nejdřív je paní profesorka Křížová seznámila s tajemstvím výroby dortových ozdob z želé bonbónů. V hlavní části výuky se pak s profesorkou Lídou Nedorostkovou věnovaly kresbě na textil voskovými pastelkami s následnou tepelnou fixací. Jamí a velikonoční motivy tak ozdobily plátěné ubrousky, či součásti oblečení, např. trička.

No a to už se „vyučovací den“ pomalu chýlí ke konci, ještě rozdat pár dárečků z tomboly, při občerstvení si

popovídat, vyměnit názory a zkušenosti, a pak se jen rozloučit s nadějí, že i ten příští Den pro nás.... bude opět plný poučení, pohody, ...prostě **pro nás**.

M.Březnová

Z činnosti ZO

Ze zprávy o činnosti ZO ČSŽ Broumov:

V činnosti naší ZO se promítá každodenní život obce. Zapojujeme se např. do organizování masopustního průvodu. Ostatky u nás mají dlouholetou tradici, kterou se snažíme dodržovat. Je to těžké, lidé stále více na tradice nemají čas a jsou pohodlní. Odpoledne chodíme po dědině s průvodem masek a večer se koná taneční zábava. Dlouholetou tradici má u nás i dětský karneval. Pro děti připravujeme spoustu soutěží, bohatou tombolu a nesmí chybět občerstvení. Na karnevale bývá i čtyřicet masek. Radost v dětských očích nás odmění za naši práci. Protože se snažíme udržovat kulturu v naší obci, obnovily jsme oslavy MDŽ. Děláme je jako nedělní párty s harmonikou. Samozřejmě nesmí chybět občerstvení, které připravíme my členky ČSŽ pro všechny. Součástí každé párty je výstava na různá témata. Zvláště podařená byla na téma HRAČKY, a to nejen ty současné, ale hlavně ty z dob minulých např. 50 let stará a ještě funkční chodící panenka nebo stejně starý houpací kůň. Exponáty do výstav sháníme ve svém okolí a jsme rády, že nám lidé v tomto vycházejí vstříc. Každá naše párty se těší hojně účasti, protože máme dobrou spolupráci s místní základní školou. Na některé naše akce navštívil p. učitelky s dětmi pásma básniček, písniček, tanečky i divadlo. Děti dostanou příležitost ukázat jak jsou šikovné a každý se na ně rád přijde podívat. Pokud to dovolí počasí, pořádáme v půli prázdnin neckýádu. Soutěží se na rybníku ve dvou disciplínách: plavba v neckách a přechod po laně.

Mila

Mertová

Dámský klub Velké Pavlovice

- vybráno z webových stránek obce

9.března jsme slavily ve vinárně U Kaderků Mezinárodní den žen. Na přivítanou nám přišly zatancovat děti z mateřinky pod vedením paní učitelky Zdeňky Pláteníkové a Radky Klačkové. Zaspívala nám Sára Forejtová a Beáta Bláhová, žačky 1 a 2 třídy základní školy. Na harmoniku děti doprovázel Jan Melichar. Děti si odnesly sladkou odměnu a paní učitelky a harmonikář kytičku. Velké díky patří všem

kdo se podíleli na přípravě. Členky měli možnost povečeřet, vypít si dobrou kávičku a pokecat o všem možném i nemožném. Při odchodu si každá nesla domů krásnou kytičku

V sobotu 20. března jsme se zúčastnily kurzu drátkování pod vedením lektorky Ing. Marie Šmídové, kde jsme se naučily vajíčka malovat voskem, drátkovat, ale taky přijela paní Lenka Bukovská, aby nám ukázala techniku lepení slámou.

V sobotu 17. dubna jsme uskutečnily v zasedací místnosti MěÚ kurz **pletení košíků z pedigu** pod vedením lektorky paní Zuzany Czechaczkové z Bma. Účast byla taková, jakou jsme si přály. Přišlo 11 žen: z Velkých Pavlovic, z Hustopečí, ale také z Velkých Bílovic. Podle domluveného dalšího termínu se kurz podařil na jedničku.

V pátek 23. dubna jsme se v malém počtu sešly v klubovně, aby jsme se přiučily novému trendu jarního líčení, pod vedením lektorky Mgr. Margity Březnové. Přišly jsme domů krásně nalíčené

V sobotu 24. dubna jsme se některé z žen dámského klubu vrhly do prodeje sladkostí na místní akci "Jarní Šlapka 2010". Napekly jsme jablečné štrůdle, ovocné táče a české koláčky. Prodávalo se za lidové ceny a za dvě hodinky jsme neměly co nabídnout. Byla to pro všechny vydařená akce a už se těšíme na další

Ve čtvrtek 13. května Dámský klub uspořádal členskou schůzi, na které se sešlo 30 členek klubu. Řeč se vedla hlavně o nápadech na využití klubovny a jaké kurzy a akce uspořádat, ještě v tomto kalendářním roku. Vybraly se poplatky za členství a zálohy na výlet s tím, že bude záloha v autobuse členkám vrácena a pojedou na výlet zdarma. Ostatní platí 100,-.

V úterý 25. května jsme v naší klubovně vyráběly andělíčky a slepičku z kukuřičného šustí. Sešlo se 10 členek. Lektorkou byla paní Ilona Pišková. Moc jí děkujeme za pěkně strávené odpoledne. Každá jsme si výrobky odnášely pyšně domů.

Ve středu 16. června jsme v naší klubovně tvořily, i když v netradiční době velikonoční vajíčka zdobené (odrátkované) drátkem. Zúčastnilo se 12 dospělých žen a dvě slečny školou povinné. Lektorkou, jako se již

stalo zvykem byla Ing. Marie Šmídová a moc jí děkujeme. Každá jsme si odnesli hotový výrobek a zase nějaký nový zážitek.

Květinový den 12.5.2010

I letos se krátce po sedmé hodině ranní rojily okolo SOŠ Morava „žluté“ studentské hlídky, vybavené kasičkami, kytičkami, letáčky a informacemi k aktuální tematice Českého dne proti rakovině, tedy rakovině prostaty. Tak jako každým rokem šlo o společnou akci Krajského střediska ČSŽ v Brně a SOŠ Morava, která tentokrát vynesla rekordní vklad na konto Ligy proti rakovině ve výši 49 585,-Kč.

Izmir, Turecko, 11.-14.3.2010

Přesně podle předem daného plánu bylo připravováno další setkání k projektu Impulse50+. Projekt, který obdržel grantovou podporu v rámci Programu celoživotního učení.

Termín byl jasný, obsah se dopilovával pomocí elektronické pošty.

Naši hostitelé, turečtí partneři, prostřednictvím koordinátora Aykuta Arslana (učitele angličtiny, mimochodem jediného muže ve skupině koordinátorek) dodali sice informace, jak se dostat z letiště k hotelu, ale mapky byly v turečtině... Opravdu je nejlepší v takovém případě použít taxík! A člověk vidí cestou věci, jéje! Třeba hlavu zakladatele tureckého státu Kemala Atatürka vytesanou do skály.

S portréty tohoto státníka, který se v roce 1923 zasloužil o vznik moderního Turecka a v roce 1938 zemřel, jsme se setkávali na každém kroku – je to vidět i z dalších fotek.

Jak vám ve zkratce zprostředkovat tři dny plné dojmů i pracovních setkání?

Ve čtvrtek slavnostní večer za přítomnosti V.I.P. a s tureckým folklórem, doprovázený výstavkou ručních prací. Jelikož naše česká delegace vyrazila na cestu ve tři v noci z Brna, byly jsme rády, že akce se konala v hotelu, kde nás čekal čistý a tichý pokoj s pohodlnou postelí.

Pátek plně pracovní, odpoledne s návštěvou pracovišť našich hostitelů, večer zakončený procházkou

po starém Izmiru a kávou v serailu.

K hostitelské organizaci: jedná se o příspěvkovou organizaci, tedy dotovanou tureckou vládou, která má v městské části Cigli (mimochodem, Izmir má 4 mil. obyvatel a tato poměrně chudá městská část jich má 120.000) na starosti sociální péči, od vyřizování sociálních podpor přes vzdělávací kurzy, hlavně pro ženy, provoz mateřské školy až k poradenství s nejrůznějšími problémy, často hodně osobními. Turečtí hostitelé byli hodně ambiciózní, což je všeobecně o Turcích známo – chtějí se skutečně stát součástí Evropské unie. A tak byly všechny delegace obdarovány například obrazem – což dále značně komplikovalo naše přesuny...

V sobotu jsme se probudily do krásného slunečného dne, teplota kolem 15°C slibovala vydařený den s výletem za historií. Vzpomínejte na sedm divů světa - je mezi nimi Artemidin chrám v Efezu. Jeho ruina a spousta dalších antických staveb je stále nabitá tisíciletou energií.

A cestou v autobusu i mezi antickými kameny probíhalo hodnocení předešlého jednání a kuly se plány do budoucna.

Návrat do hotelu byl provázen šokem – k hotelu se sjížděli hosté klasické turecké svatby, což je vždycky přes sto lidí. A tak hotel duněl do půlnoci tureckými bubny a dalšími hudebními nástroji a dusotem tanečnicků. V takovém bouřlivém ovzduší se odehrála porada koordinátorek, která byla operativně přeložena na pokoj našich rakouských partnerek. Celý večer byl věnován soustředěnému jednání, vedenému samozřejmě německo-anglicky.

Nedivte se, že jsme potom usnuly i v tom rachotu, ke kterému se přidaly píla, vrtačka a nevimco ještě! Hotel prochází rekonstrukcí a když už teda byl hluk ze svatby...

Neděle – sbalení věcí, myšlenek i obrazu a přesun se slovenskými kolegyněmi na letiště tichým městem s teplou podmračenou oblohou. Oba lety i přestup

v Istanbulu jsme s Margit zvládly už jako zkušené cestovatelky a vystoupily ve Vídni do nevládného větrného počasí...

Před námi je spousta úkolů a dalších setkání. Letos to bude ještě Švédsko a na podzim přivítáme partnery u nás, v Brně. Už dnes plánujeme, co všechno stihneme našim partnerům předvést jak z práce ČSŽ, tak i z kultury a přírodních památek na jižní Moravě.

B.Milinková

Zpráva o dalším setkání k projektu Impulse50+

Ať přijedete do Švédska jakkoliv, setkáte se všude s rodinami s nejméně dvěma dětmi. Děti spokojenými, opečovávanými oběma rodiči a tudíž nezlobivými.

Bylo to příjemné zjištění už na letišti v Helsinkách, kde jsme přisedaly s kolegyněmi Margitou Březnovou a Janou Chržovou z obrovského airbusu z Prahy do malého, 48místného motorového letadélka a přeletěly s ním Botnický záliv do Švédska.

No, někdy je cesta komplikovanější, Praha není až tak středem světa...a nedoletí se odtud kamkoliv. Ale zase – člověk vidí kus světa, v tomto případě i moře, neboť počasí nám přálo. Finsko viděné svrchu je opravdu „zemí tisíce jezer“ a lesnaté, kam oko dohlédne.

Přivítalo nás roztomilé letiště v cílovém městě Norrköpingu, připomínající spíše nádraží, včetně květinové výzdoby. Taxík nás dovezl k hotelu, ale už mezi prvními kapkami.

A déšť nás provázel každý večer; já bláhová si myslela, že zažiju pověstné bílé noci. Kdepak, noci byly tmavé dešťovými mračny!

Přivítal nás hotýlek zvenku nevábně obalený lešením se sítí – zrovna probíhala rekonstrukce fasády.

Zato uvnitř – paráda! Prostor u recepce připomínal spíš obývací pokoj, byl vybaven obří televizní obrazovkou (na tu čas v programu nebyl, jen jsme pozorovaly přítomné pány sledující mistrovství světa ve fotbale) a hlavně občerstvovacím koutkem s kávou, horkou vodou na čaj, ovocem a pár kousky sušenek k dispozici hotelovým hostům „night and day“, neboli neustále.

Pracovní setkání byla naplánována od čtvrtého večera do sobotního večera. Po zkušenostech z Turecka, kdy jsme se v hotelu ubytovávaly těsně před slavnostním večerem, jsme tentokrát cestovaly o den dřív (pozor, strávily jsme na cestě 12 hodin: autobus Brno - Praha-Florenc, přestoupit na další autobus společnosti Student Agency, který nás dovezl na ruzyňské letiště, povinné dvouhodinové čekání na odbavení, cesta

do Helsink a výše zmíněným motorovým letadélkem přes moře do Norrköpingu. Což o to, cesta tam byla bez problémů, o cestě zpět bude zmínka dále.) Vyšetřily jsme si tak jeden den pro výlet do Stockholmu, kde se nám věnovala moje kolegyně z vysoké školy žijící ve Švédsku

A viděly jsme věci, jéje! Už sama cesta pohodlným a hlavně čistým vláčkem byla zážitkem. Všude zeleno, dřevěné domky natřené převážně na červeno. Prý původně se barvivo získávalo z odpadu při těžbě železné rudy, z oxidu železitého, když usedlíci zjistili, že má úžasné schopnosti impregnovat dřevo.

Celé Švédsko a hlavně Stockholm žili přípravami na královskou svatbu prvorozené princezny Victorie se snoubencem, osobním trenérem, která se chystala na následující sobotu 19.června. Kvůli svatbě byl sice královský palác pro veřejnost zavřen, zato jsme viděly ceremoniál střídání stráží u královského paláce provedený královskou jízdou za doprovodu řízné vojenské dechové hudby. Na radu kolegyně jsme viděly část Stockholmu z paluby výletního parníčku – připomínám, že Stockholm je nazýván Benátkami severu; na rozdíl od těch pravých se ale nepotápí do moře, nýbrž vystupuje z moře každý rok o pár centimetrů již od doby ledové!

Zatímco doma panovala tropická vedra, nám počasí přálo, byl slunečný teplý den. Ten jistě uvítala i mládež projíždějící městem na nejrůznějších nákladčích a jiných pracovních vozidlech za obrovského rachotu. Prý oslava maturity; no, místy to bylo oslava hodně hlasitá a divoká.

Čtvrteční večer byl tradičně věnován seznamovacímu kolečku (pracovní tým se totiž mění při každém setkání) a upřesnění programu. Za začínajícího deště jsme dorazily do našeho přívětivého hotelku a padly do postelí.

Páteční ráno bylo taky uplakané, což neslibovalo moc dobré vyhlídky pro plánovaný odpolední výlet do starodávného kláštera Vadstena. Intenzivní dopolední práce, úvodem workshop kreslení poslepu, který měl vyburcovat k činnosti naši pravou – fantazii podporující hemisféru, dále zprávy jednotlivých týmů o už provedených rozhovorech. Zpráva Margit tlumočená Janou tak přítomné zaujala, že se obě kolegyně staly hvězdami místního tisku, když zrovna v ten moment dorazili reportéři. Druhý den se článek i s fotografií akterek opravdu v tisku objevil; máme slíbenou oskenovanou kopii i s překladem. No, nejsme jedničky? Odpoledne jsme deštivou zelenou krajinou přijely na místo, které se zaměřením projektu opravdu silně souviselo: svatá Birgitta, která výše zmiňovaný klášter naplánovala a tvrdohlavě u papeže Urbana v roce 1370 vymohla jeho schválení, byla prohlášena pro rok 1999 patronkou Evropy; v jejích šlápějích šla i její dcera Kateřina, která byla rovněž prohlášena svatou. No řekněte, dobrý příklad tématu „matky a dcery“!

Za krásného počasí by bylo okolí kláštera s jezerem jistě kouzelné, ve vytrvalém dešti jsme ale hledaly spíš místo, kde bychom dostaly teplý čaj. Zajímavostí bylo slyšet krákání havranů v létě; kdoví, jestli to nebyli ti „naši od Rajhradu“!

Sobotní ráno bylo sice bez deště, zato s tak silným větrem, že jsme se areálem bývalých továrních budov textilky, využívaném převážně jako muzeum, jím probíjely. Čekal nás workshop na téma „teenagří a jejich životní styl“; jednak jsme byly seznámeny s výstavou městského muzea, kterou připravily naše švédské kolegyně pro veřejnost (ach, vzdychaly jsme nad předměty našeho mládí, jako byl kotoučový magnetofon, tranzistor, gramofon, lovecký nůž, světlá rtěnka, plastový hřeben), a jednak jsme debatovaly nad našimi fotkami z doby puberty. To bylo životních příběhů, snad na další knihu než je ta naše chystaná... Neřekli byste, jak podobné byly některé dívčí romance a vzpoury, i když se odehrávaly v různých společenských podmínkách!

A opět zaujala Margita se svou roztančenou fotkou... Porada koordinátorek k dalším krokům projektu, první návrhy grafické podoby knihy, odpolední workshop kreativního psaní (podotýkám, vše v angličtině se soustředěným překladem Jany), a najednou byl poslední večer se společným focením a večeří.

Uběhne to vždycky hrozně rychle, tři dny naplněné intenzivní prací, a spoustou poznámek a úkolů do setkání příštího. Připomínám, že tentokrát budeme hostitelkami my, na konci září. To už se výsledná kniha přiblíží ještě víc.

A poznámka ke zpáteční cestě: napřed jsme se vraceli po nezdařeném startu do Norrköpingu – prý zazlobil autopilot – a pak nemilé překvapení na ruzyňském letišti, kdy nedorazily naše kufrы. Snad nebylo v Helsinkách dost času k jejich naložení do letadla směr Praha vinou opakovaného startu v Norrköpingu.

Jak vidíte, nakonec jsme dorazily v pořádku my a druhý den i naše kufrы.

15.6.2010

Broňa Milinková

A jak naši misi ve Švédsku vidí místní tisk:

EU-projekt ska belysa kvinnors livsvillkor

Norrköpings stadsmuseum är under helgen samlingsplats för EU-projektet Impuls 50+.

De tjugo deltagarna kommer från Sverige, Tyskland, Slovakien, Slovenien, Tjeckien, Österrike och Turkiet.

– De har intervjuat kvinnor i sina hemländer, berättar Bonnie Festin, utställningsintendent på museet.

Projektet ingår i utbytesprogrammet Grundtvig partnerskap och syftet är att återge hur förändringarna i Europa påverkat livet för kvinnor i medelåldern. Slutmålet är att ge ut en bok som reflekterar kulturella skillnader. Bland annat den mellan öst och väst, men tanken är också att spegla livsvillkoren mellan kvinnor i olika åldrar. Programmet på Stadsmuseet består workshops och övningar i intervjuteknik, som ska ge struktur åt materialet för att öka texternas läsbarhet.

Sammankomsten är den tredje sedan projektstarten november förra året. Då sågs man i Wien, men sedan dess har gruppen träffats i turkiska Izmir vid Egeiska havet.

– När man deltar i projekt som det här tar man också på sig värdskapet för en samling. Närmast blir det Erno och senare väntar Lodz och Bratislava, säger hon.

Enligt planerna kommer projektet att pågå i ytterligare två år och våren 2012 beräknas boken, som ska gå att ladda ner från nätet i form av pdf-fil, vara färdig. Men Bonnie Festin betonar att även vägen gör mödan värd- arbetsprocessen är lika viktig som slutmålet.

PAULI OLAVI KUIVANEN
011-200173
pok@nt.se

Jana Chrozowa och Margita Breznova är ett par av deltagarna i EU-projektet Impuls 50+, som besöker Norrköping och Stadsmuseet i helgen.

FOTO: FREDRIK JONSON

Fotografie: Jana Chrozová a Margita Březnová jsou dvě z účastnic EU projektu 50+, které navštívily o tomto víkendu Norrköping a Státní muzeum.

EU projekt objasní životní podmínky žen

Norrköpingské museum se stalo tento víkend stanovištěm projektu Evropské unie Impulse 50+.

20 delegátů přijelo ze Švédska, Německa, Slovenska, Slovinska, České republiky, Rakouska a Turecka. Uskutečnily rozhovory s ženami ve svých zemích, říká Bonnie Festin, vedoucí výstav v muzeu.

Projekt je částí výměnného programu Grundtvig Projekty partnerství a jeho účelem je objasnit jak změny v Evropě ovlivňují život žen středního věku. Konečným cílem je vydat knihu, která popisuje kulturní rozdíly. Mezi jiným rozdíl mezi západem a východem, ale také rozdíl v životních podmínkách žen různého věku. Program v muzeu v Norrköpingu sestává z workshopu a výcviku v technice rozhovorů, což má dát materiálu jednotnou strukturu a zvýšit čitelnost textu.

Tento sraz je třetí od doby startu projektu v listopadu minulého roku. Tehdy se účastnice sešly ve Vídni a následující sraz byl v tureckém Izmiru u Egejského moře.

Účastníci projektu se též zaváží k tomu, být hostitelem jednoho srazu. Následující sraz je v Brně, a pak čeká Lodž a Bratislava, říká Bonnie.

Podle plánu potrvá projekt další 2 roky a na jaře 2012 bude kniha, kterou půjde stáhnout ze sítě ve formě pdf, hotova. Ale Bonnie Festin zdůrazňuje, že též samotná cesta ke knize je důležitá, pracovní postup je stejně důležitý jako výsledek.

Zpravodaj krajského střediska ČSŽ Brno. Adresa : Český svaz žen, SOŠ Morava, Řehořova 5, 618 00 Brno.

Tel: 548 535 016 – 17, GSM: 602 537 777

e-mail: jihomoravsky.csz@volny.cz, www.volny.cz/jihomoravsky.csz

Právo na úpravu či krácení příspěvků vyhrazeno.